

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

Anul III. Nr. 105.

Constanța, Duminică 5 Ianuarie 1895.

20 bani numărul.

Censul în Dobrogea

Am dis în numărul trecut că românul venit în Dobrogea perde dreptul de cetățian. Să constatăm această față cu legile în vigoare.

Art. 51 din legea organică a Dobrogei, făcută la 1880, în vigoare și astăzi, dice:

Sunt alegători și eligibili în comunele rurale toți locuitorii, cetățeni români, cari plătesc Statului o dare directă de cel puțin 18 lei.

Noteze-se bine, la 1880, cea mai mică dare directă către stat, în tota țara, era de 18 lei, contribuția personală.—Această dare s'a transformat la anul 1882 în cai de comunicație, și s'a redus pentru tota țara la 6 lei pe an.

Ca să fi alegător în comunele rurale peste Dunare, legea cere să plătești o dare cât de mică către Stat. Cea mai mică dare este de 6 lei, caile de comunicație; așa dar toți locuitorii țerei sunt alegători.

În Dobrogea se menține censul de 18 lei, și tribunalele locale aplică cu tota rigorea această lege, singura lucrătoare pentru această parte a țării.

Rezultă de aci că, miile de băjenari, veniți de peste Dunare, cari n'au aci altă avere imposibilă de cât lotul de 10 hectare teren, a cărui fonciera este maximum de 4 lei, nu însrutesc censul, și dar n'au dreptul la vot.

Dar nici marea majoritate a indigenilor, cari au mai puțin de 30—40 hectare pământ, nu însrutesc censul. Dacă dar nici unii, nici alții, nu au drept la vot, din cine se compune colegiul electoral comunal?

Afirmăm că nu sunt zece comune, în tota Dobrogea, care să aibă atâți alegători cât trebuie spre a alcătui consiliul comunal.

Așa dar: *una sută cincizeci de consilii comunale dobrogene sunt ilegal constituite.*

Dar, ni se va răspunde, acest art. 51 a căzut în desuetudine,

căci se bate în cap cu legea comună lucrătoare în patria noastră, care nu cere de cât 6 lei spre a fi alegător.

Dar dacă este așa, și e bine așa, căci altminterlea nu s'ar putea constitui nici un consiliu comunal în Dobrogea, de ce nu cade în desuetudine și art. 50 din legea Dobrogei, privitor pe orașe, care cere o dare directă de cel puțin 30 lei, ca să fi alegător?

Ce, la orașe suntem mai breji?

Am spus că la 1880, când s'a dat legea Dobrogei, impositul fies era de 18 lei de fie-care contribuabil.

Se mai cerea o fonciera, patentă, de 12 lei, ca să întregesti censul de 30 lei. Adă, impositul personal fiind numai de 6 lei, și trebuie sau o fonciera sau o patentă de 24 lei, îndoită de cât a intenționat legiuitorul din 1880 pentru ca să fi alegător la orașe, adică un venit net din proprietăți de cel puțin 600 lei, sau o patentă de neguțător cl. I în orașele de provincie, cu o populație mai mică de 3000 suflete, și de cl. II cel puțin, în Constanța.

Câți neguțători ori industriași români,—de proprietari români, nu mai vorbim barem,—pot fi de această forță, așezați în orașele Dobrogei?

În Constanța sunt de toți 9 inși, din 250 alegători,—i putem cita pe nume, după lista electorală.

Așa e că legea isbește numai în români?

Alt ceva

Românul din București trimis aci ca magistrat sau profesor, medic sau inginer, a fost sters din listele electorale comunale, ca nemai domiciliind acolo.—Trecut în Dobrogea, unde stă de ani, nu poate fi înscris, căci nu are, sau nu vrea să-și creeze censul. Ce devine el?

Legile speciale l'a despoiat de

dreptul de vot și dincolo și dincoace de Dunare. Cum rămâne el față de legea comună, care dice că ori-ce cetățian, platind o dare directă cât de mică, are dreptul de vot la consiliile comunale?

Care din aceste legi guvernează în această materie: dreptul neprescris al omului, sau regimul localității?

Dacă e acela al localității, cum de fapt se practică în Dobrogea, nu este așa că românul trecut aci, în țara lui, devine un *heimathlose*, un om fără patrie, un vagabond?!

De trei ani insistăm asupra modificării acestor articole și nimic nu ne aude.—Ne este chiar rușine să mai scriem asupra acestui nedreptăți comisă asupra românilor, în țara românească.

Pare că n'ar fi nici o trebuință de glasul românilor în sfaturile orașelor Dobrogei; pare că votul unui sâpunar ar fi mai spalășel de cât al unui preot d. esmenit a face educația sufletească o omului!

Petre Grigorescu

Ca numeroșii solicitanți de loturi de case în Constanța să scie ce s'a lucrat până acum în asta privință, publicăm, în numărul actual și cel viitor, raportul în cestiune, prezentat consiliului comunal la 16 August anul espirat de către comisiunea respectivă, compusă din d-nii consilierii P. Grigorescu și P. Pencioff, cu explicațiunea că condițiile, modificate puțin de consiliu, sunt trimise deja de mult ministerului spre aprobare, după care se va procede la darea loturilor.

Raportul Comisiunii Comunale din Constanța, privitor la vânzarea de locuri de case cu prețuri fixe.

Raionul orașului la venirea Românilor.—Prelungirea.—Neisbutilirea încercării de colonizare cu ră-

măni la 1880.—Istoricul formării orașului de sus. Evacuarea și razierea bordeelor și darea altor locuri în schimb.—Cererea de locuri dela 1890.—Vendări prin licitație.—Petiția din anul trecut a Românilor pentru formarea unui cartier românesc.—Dispoziția consiliului.

Domnilor Consilieri,

În urma decisiunii D-v. privitoare la petițiunea mai multor români prin care cer locuri de case, în oraș, prin adresa No. 5796 din 30 Iulie a. c. fiind însărcinați de d-l Primar a lua înțelegere cu petiționarul în privința condițiilor cu care ar dori să facă achizițiunea de locuri, sub-semnați, după mai multe consfătuiri avute cu mai mulți dintre petiționarul, avem onoare a prezenta D-v următoarea lucrare asupra acestei chestiuni.

Odată cu venirea Românilor în Dobrogea, orașul Constanța a început a se dezvolta în toate sensurile cu o rapiditate uimitoare, cea ce natural i-a adus și mărirea lui teritorială. — Ca să nu vorbim de cât dela această dată, vom constata aici că în anul ocupațiunii române 1878, orașul nu se întindea peste ruinele Valului Traian, actualmente parc comunal, și peste cimitirul orașului, în locul cărui s'a clădit anul trecut Școala primară de băieți și fete «Principele Ferdinand».

Întreaga strada Carol I, din piața 23 Noembrie, unde se construște acum Palatul Comunal, era un meșdan plin de gropi și movile. În afară de așa numitul cartier englezesc, actualul șir de case de locuință ale funcționarilor C. F., cele câte-va clădiri ce treceau peste limite, mai cu seamă pe litoralul mării, în partea de Nord-Est, erau numai niște colibe și bordei construite în pământ. În cari se adăpostea populațiunea flotantă și nomadă, și cel mult câteva țerele de ot în partea mai de sus, spre șoseaua Mangaliel, centrul comercial actual al orașului nou.

Reimpatrierea elementelor fugărite în timpul rebelului din 1877-78 și al ocupațiunii rusești, ce a durat mai bine de un an și jumătate, afluența de elemente noi ce soseau din toate părțile, ale orientului mai cu seamă, funcționarea, militarimea, ce și a fixat aici reședința Diviziei; mișcarea economică și comercială revenită și înputernicită de aglomerațiunea populațiunii în interior și în satele din apropiere,—tota această viață renăscută și reintinerită a făcut pe edilul de pe atunci a avisa la mărirea teritorială a orașului.

Numai târziu ca la începutul anului al doilea de ocupațiune, în anul 1880 Martie S. sub fericita și neuitata ocăruire a primului prefect al Dobrogei, d-l Remus N. Oprean, consiliul comunal, compus din

d-nii Ali Cadâr, V. Gambo și Hafuz Regep, în cap cu d-lă Alexandrida, ca primar, a decis prelungirea orașului în partea de Nord și N.-West, din care s'a proiectat a se face două cartiere, unul românesc și altul separat pentru musulmanii cetățeni români.

Intențiunea inițiatorilor acestei înțelepte dispozițiuni a trebuit să fie, a se înlesni pe de o parte reimpatrierea celor năpăstuiți de rebel, iar pe de alta a se face accesibilă colonilor români așezarea aici în primul port maritim al regatului, viitorul plămâni al României.

Hătărirea luată, aprobată, s'a și pus în aplicare, dându-se ordin serviciului tehnic a face planul prelungirii și distribuția careurilor și loturilor.—S'a făcut vre-o 800 loturi, al căror preț s'a fixat în considerațiunea întinderii, situației și esposiției, între 10 bani până la un leu de m. pătrat. Întinderea loturilor era dela 250 până la peste 800 m. p. Condițiile de vândare erau: a se plăti la început valoarea întregului lot și a se construi în termen de 2 ani; iar instrăinarea nu era permisă de cât după construcțiune și numai cu autorizațiunea Prefectului, cărui se supunea și atunci spre aprobare toate decisiile consiliului Comunal.

Din diferite împrejurări, fie că această gospodărie a fost rău condusă, fie că aceia cărora se făcea această oferire n'au înțeles scopul ce se urmărea—nu și au înțeles propriile lor interese—prea puțin din cei chemați au beneficiat de această înlesnire. Ast-fel partea cea mai mare din loturi, și, se înțelege, cele mai bune, au fost acaparate de negustorimea locală cu mijloce, nevizată de intențiunea inițiatorilor acestei dispozițiuni.

Puținii dintre români cari s'au în-cris, mare parte și'au retras cere-rile, ori n'au plătit costul, sau n'au clădit în termen, ceea-ce au atras după sine deposedarea și reintrarea locurilor în stăpânirea comunei, care apoi le-a vândut prin licitație.

Sub asemenea împrejurări și în ast-fel de condiții sunt acaparate toate locurile dintre strada 11 Ianie și Griviței inclusiv șoseaua Mangaliel, pe unde astă-zi, dacă se mai găsesce vre-un loc vițan, se cere până la 40 lei de m. p.

În decursul timpului, până la 1890, mulți muncitori, populațiune nomadă, țigani de diferite bresle, cu autorizație sau fără, pe drept ori pe nedrept, s'au stabilit înprejurul locuințelor isolate, ce noii proprietari începuseră a construi pe locurile cumpărate,—făcându-și bordei în cotele gropilor sau pe dēmburile movilelor de o parte și de alta, pe tot lungul șoselei Mangalia, a căror depozite de imundități grămădite în gropile și șanțurile dinprejur de ve-

niseră amenințătoare pentru salubritatea orașului.

Spre a se stinge aceste focare de infecțiune ce puteau produce epidemii asupra orașului, Consiliul Comunal din anul 1890 decide scoterea bordeelor și tuturor locuințelor insalubre de prin gropi și cotele lor, dându-se posesorilor acestor locuințe alte locuri mai sănătoase în schimb, pe planul de prelungire al orașului și cu condiție a li se da în deplină stăpânire câte o porțiune de teren echivalentă cu cea ce a posedat, pentru care se se plătească Primăriei câte un leu de m. p.

Acastă lucrare proiectată în 1890' abia s'a putut termina anul trecut în urma stăruințelor unei comisiuni, sanitare instituită în scop de a avisa la mijlocele profilactice pentru prevenirea epidemiei de holeră ce începuse a bătui în orașele dinprejur Braița, Galați, Tulcea, Sulina și Cernavoda mai cu seamă, atât de apropiată pe noi.

În urma acestei dispoziții au început a se clădi blocul de locuințe dela estremitatea nordică a stradei Agriculturii, iar populațiunea nomadă, țigani, au fost mutați la estremitatea de Nord-Est a șanțului orașului, unde li s'a închiriat fiecărui familie câte 100 m. p. teren spre a și construi bordei.

Grăție acestor dispoziții salutare, astă-zi întreaga acea parte a orașului este liberă de ori-ce locuință insalubră. Parte din acele locuri espropriate s'au asanat prin plantare de copaci, parte s'au vândut la licitațiile (în toamna trecută, cu a căror valoare se fac considerabile îmbunătățiri în oraș.

Tot pentru motive de igienă publică s'a stremutat vechiul obor de cereale și s'a decis scoterea magazinelor din oraș și așezarea lor la estremitatea de West a orașului, decisiune ce se va executa chiar în primă-vara anului viitor, ca orașul Constanța să și potă, cu mai puține cheltuieli, menține reputația de care se bucură până acum, în ce privește curățenia.

Dir cu toate aceste clădiri, din care se compune actualmente blocurile de case situate în partea de sus, pe planul de prelungire, locuințele continuă și continuă a fi scumpe și greu de găsit pentru a satisface toate trebuințele. Mai cu seamă în timpul sezonului bailor chiriiile devin aproape fabuloase.

Acosta face disperarea muncitorimii și a funcționarilor inferiori puțin plătiți pentru a duce traiul scump al orașului Constanța.

Strămtorați de nevoile timpului, funcționarul se consfătuiesc împreună, și după mai multe întruniri revin asupra cererii făcută mai înainte, și subsciu din nou o petițiune către d-lă Primar, cu rugare a li se da locuri de locuință pe planul de pre-

lungire al orașului, după cum se facuse mai dinainte pentru populațiunea așezată în partea de sus a orașului.

Consiliul comunal din 1890, compus din d-nii P. Holban primar, Gh. Frenchian, Ali Cadir, Nicu Cialicu, P. Papaianopulo, M. Locimarian, Sp. Diamandopulo, Ganciu Nicola, Solomon Iafet și Zenadin Hagi Ali ca consilieri, apreciind justetea motivelor invocate, în ședința de la 9 Martie 1891 decide a se da funcționarilor români, prin sorți, loturi de câte 330 — 522 m. p. cu prețului de 50 bani metrul, plătitibil în 4 trimestre, cu obligațiune de a construi în termen de 5 ani și de a nu fi permisă înstrăinarea de cât câtră alți funcționari și numai cu aprobarea consiliului comunal, — în înțelesul cărora s'au și format condițiunile de vânzare.

După mai multe corespondențe cu ministerul de Interne, cerându-se de d-lu ministru respectiv avisul Prefecturii asupra condițiilor formate, prefectul de pe atunci, d-l Colonel Scheletti, cu raportul său No 7158 din 13 Iulie 1891 a fost de părere că condițiunile întocmite nu sunt bine chibzuite, din care cauză funcționarii mici, cei mai mulți, nu vor putea construi, — și că locul ales (partea de Nord-Est) ar fi prea departe de centrul orașului, — conchidând că: «Primăria să facă parcele și acei din funcționari cari vor să cumpere și să mijloce a'și face case să se prezinte cu cerere și atunci consiliul comunal și ministerul să decidă».

În urma acestui avis, comunicat Primăriei de d. Ministru de Interne, administrația comunală însărcinează pe doi d-ni consilieri spre a studia din nou chestiunea și a avisa la modificarea condițiilor, dar nemai interesându-se nimenea de cererea făcută, lucrarea a rămas aci până acum.

Am făcut D-lor Consilieri acest istoric al prelungirii orașului, spre a se ști fazele prin care ar trecut înființarea cartierelor de sus și al mult agitatului cartier românesc, și mai cu seamă, spre a se vedea, ceia ce unii contestă, că consiliile comunale ale acestui oraș tot d'una an fost animate de cele mai bune intențiuni, purtând cel mai viu interes populațiunii ce i-a solicitat bine-voitorul său sprijin.

În intervalul de 14 ani, dela 1880 și până azi, Comuna n'a încetat de a vinde din locurile sale virane, ba în anul corent financiar s'au vândut vr'o 80 loturi după cele trei străde paralele cu șoseana Mangalief, pe care nelncetat se construiesc case de locuințe.

Cu toate acestea, fie că numărul loturilor cendute este prea mic în raport cu cererile, fie că loturile au fost prea mari și prea scumpe pen-

tru populațiunea măruntă, fie în fine că, prin noile lucrări de reconstruirea portului, facerea docurilor, a gărel etc. se întrevode o nouă dezvoltare și mai mare a orașului, și prin urmare o creștere și mai mare a populațiunii, ceea ce ar aduce o nouă scumpire a chiriiilor, un număr considerabil de români, din toate treptele sociale și de toate profesiunile, din oraș și din provincie, fac din nou cereri spre a li se vinde pământ pentru construcțiuni de case, stăruind din nou pentru înființarea unui cartier românesc.

Asupra cererilor făcute în acest scop, consiliul, în ședința sa din 18 ale lunii trecute, făcându-ne onorea a ne însărcina cu misiunea de a ne pune în înțelegere cu petiționarii spre a'și preciza mai bine cererile și ofertele, după unele convorbiri și discuțiuni cu mai mulți dintre subscriși în petițiune și cu membrii delegațiunei unei întruniri publice ținute spre acest finit, avem onora a espune D-v. următoarele.

Asupra petițiunei de care am fost sesizați prin apostila D-lui Prim. Ministru, consiliul admitând în principiu o nouă vânzare și distribuțiune de locuri pentru case, rămân a se fixa modalitățile, ca întreaga lucrare să se pusă în armonie cu interesele generale ale orașului. (Va urma)

Informațiuni

Trenurile ce pornesc din Constanța sunt în legătură zilnică cu București și Braila-Galați; iar când vii din Braila-Galați la Constanța, ești silit a rămânea o noapte la Fetști sau Cernavoda. Acesta numai din cauză că trenul pleacă din Cernavoda la orele 3 1/2 p. m. pe când dacă ar pleca cu o oră, mai târziu, la 4. 30 minute, toți pasagerii din Galați ar veni seara la 7 ore în Constanța. — Atragem atențiunea Direcțiunei asupra acestui inconvenient și o rugăm să modifice tariful în acest sens, avându-se în vedere marele trafic cu cele două orașe, unde este și Curtea de Apel, la care Dobrogenii au atâtea afaceri.

Petrecere. La celebrarea căsătoriei fiicei simpaticului nostru amic d. Stoica Belu, domnișora Otilia, cu ténorul Matei I. Tigoii, canonați de d-na și d-lu V. Vlășie, dirigintele împăduririlor din Dobrogea, au luat parte o sumă de prietini a familiilor și rude, între care distingem pe d-nii consilieri județeni V. Moțoiu și Octavian Șeitan cu familia, d-nele și d-nii G. Tănăsescu, P. Grigorescu, V. Zăhărescu, I. Burduloi și d-l. E. Petrovici din Constanța, d-l I. Moțoiu din Chiorceșmea, d-nii și d-nele Niță Popa și V. Popa din Gargalic și Cicrăcci, d-nii Zamfir I.

Tigoii și Teodor Dogariu din Braila, d-nii și d-nele I. Blebea, Cornescu, Budlean, Blegu, Tocitu și aproape toți locuitorii din Cara-murat.

Petrecerea a durat două zile, după care tinerii au plecat pentru Braila la Constanța, până unde au fost acompaniați la gară de toate familiile venite din Constanța.

Credem a ști că în curând administrația comanel va întreprinde facerea studiilor necesari constrăirii unei șosele de la magaziiile orașului, direct la port, când tot de odată se vor arangia strădele de printre magazine.

În legătură cu aceste lucrări foarte necesari, pentru comerțul local, e vorba a se transforma actualul obor de cereale într'o piață comercială de produse. — Vom reveni asupra acestei chestiuni de cea mai mare importanță pentru localitate.

Timpu! dela 2 Februarie cor. într'o scrisore ce se trimite de aci, unui prieten al seii, se ocupă de cele descrise de z arul local *Aurora*, în privința esterminării vânătorului, arătând cum se prind cu nemiluita: potârnicile cu plasa, epurii cu ogarii și dropiile în timpul poleiului, și apoi se ucide acest vânat cu arma, după care se aduce la tânguri, unde se vinde pe prețuri de nimic.

Confirmăm în totul cele spuse, atrăgând atențiunea administrațiilor comunale asupra acestor mijloce de vânătoare, nepermise de lege.

La 1 Maiu se va ține în Constanța concursul pentru obținerea titlului de învățator și institutor provisoriu.

La acest concurs nu se vor admite de cât toți acei, cari la aplicarea noului regulament se vor fi găsit funcționând în Dobrogea cu titlu suplinitor de cel puțin 2 ani.

Vor fi două probe:

Prima despre cunoștiința unei limbi din cele ce se vorbesc în Dobrogea, și a doua va fi o lecție practică din limba română sau aritmetică.

Consiliul comunal din Tulcea a hotărât clădirea a cinci localuri de școlă. E și timpul a se degrava centru de atâtea școle.

Credem că a venit vremea să învețe și mahalagi după strădele Mahmudia etc. carte. Avem totă năd-jdea în d-lu Colonel Sturza, că va da toată satisfacția mărginașilor, în cea mai mare parte români, cari n'au avut școli până acum.

Asta-seară va avea loc balul cu tombola al Comunității Ellene din acest oraș, în folosul școlilor Comunității. — Balul este pus sub patronajul Președintelui Comunității, d-l Al. Cecilianopulo și al unui comitet compus din d-nele Luzi, Praxithea A. Macri, Gr. Mira, P. Rondos, Tramundana, I. Calderimi și C. Parussi care și-au dat toată silința, a aduna multe și frumoase obiecte.

Credem că petrecerea va fi dintre cele mai animate.

Erī s'a ținut prima adunare din anul acesta a membrilor Camerii de Comerț.

S'a decis a se înainta d-lui Ministru de Domeniul un memoriu al d-lui Carol Frederich, prin care se cere înființarea unei stațiuni de cultura păsărilor domestice, după cum în Bulgaria există trei asemenea stațiuni, în trarea cea mai înfloritoare.

S'a mai decis a se recomanda d-lui Ministru numirea d-lui Eugen Cosmiadi ca expeditor în portul Constanța.

In ședința Consiliului județian

tot de erī s'a hotărât a se da în bani ajutorul țăranilor lipsiți de mijlocele traiului. Suma este de 60,000 lei. —

D-nu General Cantii, comandantul Diviziei Dobrogea, s'a înapoiat din București în Constanța.

Ultimul transport al mobilierului Catedralei Constanța cu vasele sfinte etc., a sosit la București, de unde în curând va fi adus aci

D-nu tipograf Nicolaescu, șar fi dat dimisia din Președinție al Camerii de Comerț, în urma votului de erī. Nici că se potrivește voitul d-sale alături cu al celorlalți membri, cari reprezintă o avere de 2—3 milioane.

Cetim în *Sentinela*: „Anunțăm cu regret cetitorilor noștri că d. I. Magura, colaborator la acest ziar, s'a retras din comitetul de redacție a acestei gazete”.

Se vede că s'a retras, de vreme ce e și „colaborator” și membru în „comitetul de redacție”.

Primum următorca scrisore de la d-lu P. Mohor, profesor la școla normala:

Stimate Domnule Redactor,

Vē rog sē bine-voiți a anunța în stim. D-Vōstre gazetă „Constanța”, că în ziua și ora, în care D-lu Ion Magura, s'a retras din

comitetul de redacție a gazetei „Sentinela Dobrogei”, m'am retras și sub-scrisul, care alături cu D-lu Magura, am colaborat până atunci la șisa gazeta.

În speranța că veți bine-voi a'mi satisface rugăminta ce Vē fac, Vē rog a primi mulțumirile mele anticipate.

Petre Mohor.

Constanța, 1895. Februarie 4.

Dacă acești doi profesori se retrag, cine mai rămâne la *Sentinela*?

INSCIINȚARE

D-nii cari vor primi, fără a le înapoi, primele două numere ale acestui ziar, vor fi considerați ca abonați, și le vom cere plata de 10 lei pe an, care se pōte face la librăria d-lui Grigore M. Grigoriu, sau direct la redacție prin mandat postal, ce nu costă de cât 25 bani la fie-care comună sau oficiu postal.

Rugăm dar pe numeroși noștri cunoscuți și prietini, de pe la sate mai cu sēmă, a se conforma acestei invitațiuni, înapoiindu-ne ziarul, sau voind al ceti, să ne trimită banii înainte: căci, neavând alte resurse de cât abonamentele, e păgubător să scōtem mai multe foi de cât câte ni se vor plăti.

Redacția.

LIBRARIA ȘI TIPOGRAFIA

„Universală”

36—Piața Independenței—36

GR. M. GRIGORIU

36—Piața Independenței—36

CONSTANȚA

LIBRARIA

Este asortată cu tot ce se atinge de articole de librărie; precum:

Papeterie bogat montată cărți școlastice, de științe și diferite romane în limba ROMÂNĂ ȘI FRANCEZĂ

Articole de pielărie, albume de fotografii și poezii, port-notise etc. etc.

Colecțiune de diferite tablouri, cernise pentru fotografii.

JUCĂRII DE COPII ȘI PĂPUȘI.

Parfumerie și săpunuri, Note pentru Piano din țară și străinătate.

TIPOGRAFIA

Asortată cu diferite litere tactura cea mai modernă pōte efectua ori-ce lucrare precum:

Cărți, Ziare, Afize, Registre, Adrese, Circulari, etichete, Cărți de vizită de logodnă, bilete de nuntă, și de doliu.

Deposit de tot felul de imprimate și registre necesare Domnilor Perceptori, Onor. Primărilor și Epitropiilor de Biserică.

LEGATORIE DE CĂRȚI

Efectuarea prompte și prețurile cât se pōte de moderate.